

Hon tittar lite misstänksamt på mig. Vi har aldrig pratat med varann, men alla vet egentligen vilka alla är, så jag presenterar mig inte. Var är Sara Sundström? Var är Sara Sundström?

- Du går SPS, va?
- Ja.
- Ni verkar ha bra stämning i er klass.
- Ja, jo, det har vi väl.

Hon verkar helt ointresserad av att prata med mig. Jag måste komma på nåt bra att prata om. Nu. Måste komma på nåt nu. Hon tycker säkert att jag är en tönt. Hon vill bara att jag ska gå härifrån. Och Oskar Lindén som står här också. Var är Sara Sundström? Var är Sara Sundström? Jag måste komma på nåt nu.

- Har det varit bra att gå SPS, försöker jag.
- Ja. Det var det enda programmet för mig. Jag ska bli internationell sekreterare.
- Va!? Internationell sekreterare, vad är det?
- Man sköter dom internationella kontakterna inom en organisation.
- Jaha. Hur vet du att du vill bli just det?
- Det var en sådan som kom och pratade för oss i nian. Hon jobbade för Folkpartiet. Du då?

Jävla självsäkra människa.

- Eh, jag? Ja, näe, jag vet inte. Jag ska väl ta studenten på fredag. Sedan får vi se.
- Vadå, du har inte ens ett sommarjobb?
- Näe, nä, det har jag inte.
- Meh!
- Alla får inte sommarjobb.
- Det tror jag att man får. Om man verkligen vill och verkligen försöker få ett jobb.
- Ja, jag har väl inte försökt tillräckligt mycket då.

Och det är nog sanningen också. Fan. Jag vänder mig om. Oskar Lindén har avlägsnat sig. Men kvar sitter superbegåvade Evelina Attervall med jättehår, persikohy och kritvita skor. Jag måste fråga nu. Jag är ett berg.

- Du, din kompis. Sara Sundström. Hon verkar glad.

Evelina tittar på mig. Jag tycker att hon är tyst alldeles för länge.

- Ja, vadå'rå?

- Nej, det är bra det.
- Är du intresserad av henne eller?
- Ehhh...

Åh, nej, rakt på sak. Och det är ju sånt här man ska säga själv till personen i fråga och inte skicka med kompisen och att blotta sig är farligt farligt för det kan ju gå åt helvete men jag måste få veta och varför är jag inte ett berg längre och nu måste jag säga något annars tycker hon att jag är världens största idiot.

- Ska jag säga det till henne, frågar Evelina och tittar rakt mot mina ögon.

Men för fan, det var ju inte såhär det skulle bli!

- Mmm, jag vet inte, säger jag och blundar hårt.

Evelina tittar bort samtidigt som jag öppnar ögonen. Hann jag se att hon himlade lite med ögonen? Jag fingrar och klämmer på bordskanten.

- Jaaooo, kanske, näe, jaa... Äh, gör som du vill. Gör som du vill.